

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 2Csp/189/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7918203899
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Ladislav Burda
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2019:7918203899.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudcom Mgr. Ing. Ladislavom Burdom, v právnej veci žalobcu: S. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. A. XX, XXX XX S. H., proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 90 Paríž, Francúzska republika, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, zast: Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s.r.o., IČO: 36 862 169, so sídlom Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy t a k t o

rozhodol:

I. Súd určuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy uvedená v bode „E“ Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty č. 263990491268278 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 13.06.2011 je neplatná.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 28.08.2018 domáhal, aby súd určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov uvedená v bode „E“ Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty č. 263990491268278 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 13.06.2011, je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná.

2. Súd dňa 19.09.2018 rozhodol uznesením 2Csp/189/2018-30, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa akéhokoľvek použitia uplatňovania práv z dohody o zrážkach zo mzdy upravenej v bode „E“ Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty č. 263990491268278 zo dňa 13.06.2011 až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy a zároveň zamestnávateľovi žalobcu Železničná spoločnosť Cargo Slovakia, a.s., Drieňová 24, 820 09 Bratislava, IČO: 35 814 921 uložil povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu podľa dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov upravených v bode „S“ Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty č. 263990491268278 zo dňa 13.06.2011 až do právoplatného skončenia vo veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v podaní doručenom konajúcemu súdu dňa 28.11.2018 v ktorom uviedol, že považuje nárok žalobcu za nedôvodný a žiada, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Dňa 13.06.2011 žalobca a žalovaný uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere a žiadosť/zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní úverovej karty na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi spotrebiteľský úver a revolvingový spotrebiteľský úver, kde za obdobie od 06.12.2011 do 19.08.2015 žalobca vyčerpal z kreditnej karty celkom sumu 3.780,87 Eur. Listom zo dňa 04.12.2015 žalobca zaslal žalovanému výpoveď úverovej zmluvy a žalovaný listom zo dňa 12.01.2016 oznámil žalobcovi, že jeho výpoveď berie na vedomie a žiada ho o úhradu

celkovej dlžnej sumy 1.910,16 Eur najneskôr do 24.01.2016. Listom zo dňa 01.03.2016 žalovaný zaslal žalobcovi rozpis úverového dlhu a listom zo dňa 04.4.2016 vyjadrenie k žiadosti žalobcu o špecifikáciu dlhu po zániku úverovej zmluvy. Súčasne s úverovou zmluvou bola uzatvorená aj dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 13.06.2011. K inštitútu zabezpečenia záväzku spotrebiteľa formou využitia zrážok zo mzdy u platiteľa mzdy spotrebiteľa žalovaný poukazuje na v tom čase platnú právnu úpravu, ktorá nezakazovala využitie dohody o zrážkach zo mzdy. Ustanovenie o zabezpečení záväzku dohodou o zrážkach zo mzdy sa stalo neprípustným až 01.05.2014 kedy sa stalo ust. § 5a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa účinným. Úverová zmluva ako aj dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá 13.06.2011 a preto dohoda o zrážkach zo mzdy nebola uzatvorená v rozpore so zákonom a teda nemôže predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku. V tejto súvislosti žalobca poukázal na ust. § 39 Občianskeho zákonníka a § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný v tejto súvislosti uviedol, že zrážky zo mzdy podliehajú vyššie uvedeným zákonným obmedzeniam a žalobcovi tak v prípade realizácie práv žalovaného ako veriteľa vyplývajúcich z dohody o zrážkach zo mzdy nemôže byť zrážané viac ako to povoľuje zákonné ustanovenie. Uvedeným spôsobom zákon poskytuje ochranu tretím osobám v postavení dlžníkov, t.j. aj spotrebiteľom pričom táto ochrana dlžníkov aj spotrebiteľov je absolútne zákonom garantovaná. Platiteľ vždy nemôže vykonať zrážky zo mzdy vo väčšej miere ako to pripúšťa zákon. Výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je uvedený v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka a tento výpočet dohodou o zrážkach zo mzdy neuvádza. Ide síce o demonštratívny výpočet avšak ani z ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je možné vyvodiť, žeby dohoda o zrážkach zo mzdy predstavovala neprijateľnú podmienku. Na túto skutočnosť nemá vplyv, že dohoda o zrážkach zo mzdy je súčasťou formulárovej zmluvy. Dohoda o zrážkach zo mzdy je štandardným využívaným inštitútom zmluvných vzťahov. Nemenej významnou je skutočnosť, že žalobca má vedomosť o výške svojho dlhu, nakoľko žalovaný mu túto skutočnosť oznámil viackrát listom, zo dňa 01.03.2016. Žalovaný ďalej poukázal aj na ust. § 137 písm. c) a d) CSP, kde v danom prípade nie je naplnená dikcia písm. d) § 137 CSP a žalobca musí preukázať naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobca ho však nepreukázal, preto nie sú splnené predpoklady takejto žaloby o určenie. Objektívne tento naliehavý právny záujem ani nie je možné preukázať, pretože tento nie je daný v prípadoch, ak je možné žalovať na plnenie. Na základe vyššie uvedených skutkových a právnych dôvodov žalovaný žiadal, aby súd po vykonaní dokazovania žalobu zamietol.

4. Na vyjadrenie žalovaného reagoval žalobca vyjadrením doručeným konajúcemu súdu 03.01.2019 v ktorom uviedol, že pokiaľ ide o vyjadrenie k meritu veci, s týmto v žiadnom prípade nemôže súhlasiť. Žalovaní sa vyjadrili ku všetkému ale nevyjadrili sa k zásadným žalobným argumentom a z jeho vyjadrenia nevyplýva podstatná vec, že predmetom tejto veci nie je platnosť alebo neplatnosť zmluvy o úvere a revolvingovom úvere ale neplatnosť dohody o zrážkach o mzdy, ktorá má povahu právneho úkonu. Žiaľ z vyjadrenia nevyplýva ani to, že ide o dohodu o zrážkach zo mzdy vo veci spotrebiteľskej zmluvy na ktorú sa vzťahuje iný právny režim. Žalobca s názorom žalovaného v tom, žeby ustanovenia dohody o zabezpečení záväzku dohodou o zrážkach zo mzdy sa stalo neprípustným až dňa 01.05.2014, kedy sa stalo ust. § 5a zák. o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. účinným nesúhlasí. Citované ustanovenie zákona iba vzhľadom na vývoj práva a úpravy unijného práva explicitne vyjadrilo to, čo už implicitne vyplývalo z ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ducha zákona na ochranu spotrebiteľa. Podľa zák. č. 250/2007 Z.z. a konkrétne § 29b prechodných ustanovení k úpravám určeným od 01.05.2014 vyplýva, že ustanoveniami § 5a ods. 1 písm. b) a ods. 2 až 4 sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 01.05.2014. Teda iba vznik zmluvy o úvere a revolvingovom úvere a nároky z nej sa posudzujú podľa predpisov účinných do 30.04.2014 a nie dohoda o zrážkach zo mzdy ako osobitný inštitút Občianskeho zákonníka. Z uvedeného preto žalobca považuje za právny nonsens, aby v danej veci vzhľadom na jej povahu bolo potrebné preukazovať naliehavý právny záujem, inak ako to vyplýva zo žaloby a jemu nejasné z vyjadrenia žalovaného o aké plnenie by mal žalobca žalovať žalovaného. Keďže si žalovaný nárok na dlh neuplatňuje ale iba prostredníctvom napadnutej dohody o zrážkach zo mzdy, teda obchádzaním zákona. Ak je právny úkon absolútne neplatný, tak naliehavý právny záujem na takomto určení je daný zákonom. Práve podanou žalobou o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy je možné vytvoriť stav právnej istoty a prevencie a predísť prípadným ďalším sporom a nie opačne ako to účelovo vykladá žalovaný. Preto naliehavý právny záujem na tejto žalobe na ochranu spotrebiteľa je daný.

5. Žalobca dňa 01.07.2019 písomne splnomocnil pre svoje zastupovanie v konaní fyzickú osobu JUDr. Ladislava Pirovitsa, aby ho v tomto konaní zastupoval ako fyzická osoba, nakoľko mu zaniklo oprávnenie na výkon činnosti advokáta. Splnomocnenie bolo súdu doručené dňa 20.08.2019.

6. Podľa § 89 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Zvolený zástupca sa nemôže dať zastúpiť, ak osobitný zákon neustanovuje inak.
7. Podľa § 89 ods. 2 CSP, ak zvoleným zástupcom podľa odseku 1 nie je advokát, súd uznesením, ktoré doručí zastúpenej strane, rozhodne, že zastúpenie podľa odseku 1 nepripúšťa, ak zástupca zjavne nie je spôsobilý na riadne zastupovanie alebo ak ako zástupca vystupuje vo viacerých konaniach.
8. Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav veci:
9. Medzi stranami konania nie je sporné, že dňa 13.06.2011 došlo k podpísaniu žiadosti/ zmluvy o revolvingovom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty č. 263990491268278 a taktiež aj dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Rovnako nie je sporné, že žalobca dal písomný súhlas k tomu, že v prípade, ak nastanú podmienky uvedené v dohode o zrážkach zo mzdy, môže žalovaný požiadať zamestnávateľa žalobcu o plnenie nesplatenej časti úveru formou zrážok zo mzdy žalobcu.
10. Rovnako nie je sporné, že žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok, čo vyplýva zo žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 12.06.2018, že táto žiadosť bola doručená žalovaným zamestnávateľovi žalobcu, ktorou žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy podľa dohody o zrážkach zo mzdy na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty č. 263990491268278.
11. Z obsahu dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že táto dohoda bola uzavretá v deň uzavretia zmluvy.
12. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.
13. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použije ustanovenie Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva.
14. Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.
15. Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana.
16. Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.
17. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.
18. Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.
19. Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.
20. Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení, súd v súlade s ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.
21. Konajúci súd dospel k záveru, že zmluva o úvere je v rozpore s viacerými ustanoveniami zákona č.40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. Predmetná zmluva je koncipovaná tak, že nezabezpečuje rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného vzťahu a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle ustanovenia §53 ods.1 Občianskeho zákonníka. V zmysle ustanovenia §53 ods.5 zákona č.40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Na zabezpečenie záväzkov vyplývajúcich zo Zmluvy o revolvingovom úvere uzatvorili

dňa 13.06.2011 žalobca so žalovaným dohodu o zrážkach zo mzdy v zmysle ustanovenia zákona č.40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej ako „Dohoda o zrážkach zo mzdy“). Tieto skutočnosti vyplývajú z Dohody o zrážkach zo mzdy. Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje zabezpečovanie prostriedkov peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom. Pre takúto dohodu platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch. Musí obsahovať označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok. Uvedené náležitosti predmetná Dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahovala. Dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahovala predovšetkým výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená, opisuje len možné spôsoby jej vzniku. Vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky je neurčité, a teda neplatné podľa §37 ods.1 zákona č.40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejavíť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku. Podľa §2 ods. 2 Občianskeho zákonníka v občiansko-právnych vzťahoch vrátane zmluvných vzťahov majú rovnaké postavenie. Veriteľ vo vzťahu k spotrebiteľovi nie je vo vzťahu nadriadenosti a neprislúcha mu právo jednostranne určovať, aké pohľadávky a v akej výške, ktoré v budúcnosti vzniknú, sa budú realizovať formou zrážok zo mzdy v prospech veriteľa. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná. Svojím obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech spotrebiteľa, teda žalobcu. Pri uzatváraní dohody dlžník spotrebiteľ musí vedieť pohľadávku akého druhu zabezpečuje dohoda o zrážkach zo mzdy a v akej výške. Pokiaľ mal žalobca záujem od žalovaného získať úver, musel sa podrobiť vopred určenej a sformulovanej zmluvnej podmienke o zabezpečení pohľadávky formou dohody o zrážkach zo mzdy bez toho, aby táto podmienka s ním bola individuálne dohodnutá, v dôsledku čoho ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu a žalovanému umožňujúcu siahnuť na jej majetok bez toho, aby mohla zabrániť vykonávaniu zrážok zo mzdy. Vykonávaním zrážok zo mzdy dochádza k zásahu do majetkového práva žalobcu bez vydania súdneho rozhodnutia. Výkon zrážok zo mzdy je v rozpore s právom EÚ a je principiálne neprípustné, aby sa využíval tento problémový zabezpečovací inštitút. Tieto skutočnosti vyplývajú z Rozsudku OS Liptovský Mikuláš sp.zn. 7C/75/2014 a z rozsudku KS Žilina sp.zn. 5Co/815/2014. Rozsah plnenia si určuje žalovaný vo svojej žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne bez súdneho preskúmania, či je tento nárok oprávnený a v súlade so zmluvou o úvere.

22. Dohoda o zrážkach zo mzdy obsahuje také znenie, ktoré jednoznačne stavia žalobcu do nevýhodnej pozície oproti žalovanému. Súd vychádzal z ust. § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka a vykonaním dohody o zrážkach zo mzdy v čase, keď základ alebo výška pohľadávky - úver je medzi účastníkmi zmluvy sporná, dovoľuje táto situácia žalovanému, ako veriteľovi, bez ohľadu na možné námietky dlžníka, subjektívne vyložiť otázku plnenia povinnosti dlžníka v rozpore so skutočným stavom a bez akéhokoľvek odôvodnenia vo vzťahu k zamestnávateľovi dlžníka, začať realizovať zrážky zo mzdy dlžníka aj po dobu spornosti základu a výšky úverovej pohľadávky. Dlžník za žiadnych okolností nemôže zabrániť tomu, aby prípadný postup žalobcu, ako veriteľa, mohol zvrátiť vo svoj prospech v prípade, že žalobca ako veriteľ v rozpore so skutočnosťou posudzuje dodržiavanie povinnosti dlžníka pri splácaní úveru. Takýto postup veriteľa je zameraný jednoznačne na to, aby obmedzil dlžníka pri uplatňovaní svojich práv takým právnym spôsobom, aký mu poskytuje napríklad inštitúcia námietok alebo návrh na zastavenie exekúcie v exekučnom konaní. V prípade výkonu dohody o zrážkach zo mzdy zamestnávateľ dlžníka nemá možnosť odmietnuť vykonávanie zrážok alebo toto pozastaviť aj keby sa toho dlžník ako zamestnanec domáhal. Rovnako nemá možnosť zadržať zrazené čiastky mzdy ako je to v prípade exekučného konania.

23. Dohodou o zrážkach zo mzdy, ktorá neobsahuje žiadne podmienky s plnením ktorých by zamestnávateľ dlžníka mohol odmietnuť pozastaviť alebo nevyplácať zrážky zo mzdy pre veriteľa-žalovaného, sa obmedzuje prístup dlžníka k dôkazom a skryto sa stanovuje povinnosť pre dlžníka ako spotrebiteľa niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva mal niesť veriteľ. Dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovací úkon na splatenie úveru by mohla spĺňať podmienky platnej zmluvy, ale iba vtedy, ak by bola uzavretá na splácanie dlhu, ktorý už ku dňu uzavretia dohody neexistoval. Tým, že žalovaný podmienil uzavretie úverovej zmluvy podpísaním dohody o zrážkach zo mzdy na splatenie dlžnej časti úveru ku ktorej má dôjsť až po uzavretí dohody o zrážkach, porušil žalovaný svoju povinnosť uvedenú v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka tým, že spôsobil značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu.

24. Neprijateľná podmienka ktorou je zrážka zo mzdy ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, kvalifikoval aj Krajský súd v Košiciach v rozsudku č.k. 5Co/554/2013 zo dňa 19.06.2014 vo veci Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 16C/111/2012 a v rozsudku z 22.03.2016

č.k. 5Co/176/2015 vo veci Okresného súdu Trebišov. Takouto dohodou sa umožňuje veriteľovi obísť preskúmanie tvrdenia podmienok, ktoré sú rozhodujúce pre posúdenie splnenia povinnosti dlžníka- spotrebiteľa.

25. Na základe takto vykonaného dokazovania a v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami zákona, konajúci súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súdu rozhodnutím, ktorým sa konanie končí.

28. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. O trovách konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných zákonných ust. CSP a keďže bol žalobca v konaní úspešný, súd mu priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia, len v rozsahu vykonanej opravy. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 127 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch v exekučnom konaní.